

ening kan give Andragendet sin Paategning. Det synes jeg smager i høj Grad af Köllersystemet nu som før, og det lover ikke godt for et fremtidigt loyal Samarbejde. Jeg haaber imidlertid, at det ærede Medlem Hr. Schmidt ser sig i Stand til at dementere de Meddelelser, der har været fremme; jeg haaber, at der ikke er noget om den Ting, men at man ogsaa fra tysk Side agter at trække en Haand til Forsoning, saadan som den er rakt fra dansk Side.

Schmidt: Der er rettet en Del skarpe Angreb paa min politiske Fremgangsmaade, baade her og udenfor Tinget og i Pressen. Det var især fra den højtærede Udenrigsministers Side, det skete, da han mente at kunne betegne min Adfærd i den Retning som samvittighedsløs og bestemt til at op-hidse Stemningen mellem Tyskland og Danmark . . .

Formanden: Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han gør sig skyldig i en Fejltagelse; en saadan Beskyldning er ikke rettet mod det ærede Medlem.

Schmidt: Det glæder mig, hvis jeg tager fejl; det er jo muligt, at det er hele denne Kampagne, der kaldes samvittigheds-løs. Jeg tog det som gældende min Per-son; men jeg maa da antage, at jeg har taget fejl af Tonen. Den Tone, at naar saadanne Klager forebringes, sker det i det Øjemed at saa Misstemning, den Tone er mig bekendt, og vistnok ogsaa de ærede Medlemmer bekendt, thi med den samme Forargelse mødte man i sin Tid de dan-ske Repræsentanter i den tyske Rigsdag og den preussiske Landdag: naar de kom og klagede over det ene og det andet, saa hed det altid, at det blot var for at saa Misstemning. Jeg ønsker ikke, at man straks, naar der er noget, jeg gerne vil have anbragt, siger, at det er bare for at saa Misstemning. Jeg ved mig fuldkommen fri for det, og det maa ogsaa mange her i dette Ting vide, at det strider absolut imod, hvad jeg har villet, og hvad jeg har stræbt efter, og hvad der er mit Øjemed den Dag i Dag. Jeg er slet ikke interes-seret i, at der kommer nogen Misstemning. Udover de Misstemninger, der maaske er til Stede og ligger i Kendsgerningerne, ønsker jeg slet ikke, at Misstemningerne skulde forøges eller skærpes mellem Dan-mark og Tyskland, jeg ønsker tværtimod, at de skal mildnes.

Det var den højtærede Udenrigsmini-ster selv, der en Gang sagde til mig i en

privat Samtale, at han ansaa det for en smuk Opgave for mig, at virke mildnende paa begge Sider af Grænsen, men nu hørte jeg noget som en Forargelse over, at jeg ogsaa undertiden var paa den anden Side Grænsen. Det er dog noget, der er fuld-kommen berettiget. Det er noget, som ogsaa Repræsentanter i forrige Tider har gjort, og det maa de ogsaa have Lov til at gøre nu. Det er det folkelige Mindretals fuldkomne Ret at fremkomme med deres Nød og deres Klager og deres Ønsker ikke blot her og i Pressen, men ogsaa overfor deres eget Folk. Det er ikke altid bekvemt for den Stat, som et saadant Mindretal hører til; men det er berettiget, og det maa man vænne sig til. Danmark har haft en Læretid i den Henseende, og derfor venter jeg, at man vil se lidt stort paa disse Ting og vil forstaa, at man søger sine Forbindelser og knytter sine Forbindelser til alle Sider.

Jeg synes heller ikke, at det er util-ladeligt at benytte sig af Pressen og ikke blot af Tinget for at faa saadanne Ting frem. Selvfølgelig maa man være villig til ogsaa her at forsvare sin Handlemaade, ogsaa her at komme med sine Spørgsmaal og sine Klager. Men det kan undertiden være nødvendigt og godt ogsaa at benytte Pressen. Man kan jo ikke altid rejse Debat her. Nu har jeg imidlertid Lejlighed til at sige noget om de paagældende Forhold. Den højtærede Justitsminister er paa en Maade kommet mig i Forkøbet, og det vil da blive min Hovedopgave at tage Stilling til det, som Ministeren i den Retning har sagt.

Jeg vil da straks sige, at Ministeren har rettet en meget virksom Attaque, som jeg selv har haft Glæde af at overvære — den er rigtignok formet som en Attaque mod min Person, men i Virkeligheden var det en Attaque mod en hel Del Paastande, der har været offentliggjorte i tyske Aviser og nu efter Ministerens Oplysninger viser sig at være uvederhæftige, men som jeg ikke bærer Ansvar for — de fleste af dem da. Jeg siger endnu en Gang: Jeg er glad ved, at det nu vises, at det ikke passer, og at der derfor kan rømmes en Del til Side af det, der muligvis kunde staa forstyrrende mellem Danmark og Tyskland, naar nu disse nye Forhandlinger paabegyndes, der vil tage ømt paa det, om hvilket den højtærede Udenrigsminister sagde, at det er som at skære i et levende Legeme. Der er blevet skaaret i et levende Legeme, og nu skal der læges og forbindes. Det er det, disse Forhandlinger skal gøre, og det kan da være godt, naar alt saa-